

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'.

Ελθόντες οί Φραντζέζοι εἰς τὰς Κορφάς κατὰ τὸ, 1797, εὐθύς ἀρχισαν νὰ κολακίδουσι τὸν Ἀλῆ Πασᾶ μετὴν τὴν σωήθητες γλυκύτητα, ὑποχόμενοι εἰς αὐτὸν πολλὰ ζητήματα. Αὐτὸς δὲ μετὰ προθυμίαν ἠκολούθει τὴν ἀμοιβαίαν πρὸς αὐτὰς ἀγάπῳ, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ μετὰ τὸ μέσον αὐτῷ νὰ ἀπολαύσῃ τὰς ἐδικῆς τῆ σκοπῆς· ὅθεν καὶ χωρὶς ἀνάβολὴν καιρῶ ἠφάνισεν τὸν Ἅγιον Βασίλειον, καὶ Νίβιτζα, τὰ ὁποῖα ἦτον δύο χωρεῖα ἐλδύθερα, διαφεντεδόμενα μόνον μετὰ ἄρματά τῆς, καὶ κείμενα εἰς μίαν τοποθεσίαν δυνατὴν ἀντικρυς ἀπὸ τὸ Δέλβινον κατὰ δυσμᾶς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπέχουσιν ὥρας τέσσαρας. Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς συχνᾶ τὰς ἐπολέμει, ἀλλὰ δὲν ἐδιώκετο νὰ τὰς κυριεύσῃ. Ἐλθόντων τῶν Γάλλων εἰς Κορφάς, τὰς ἐζήτησεν ἄδειαν (τὴν ὁποῖαν ἀπὸ τῆς Βενετζάνης ποτὲ δὲν εἶχε λάβῃ) νὰ ἀπεράσῃ στρατεύματα ἀπὸ τὰ νερά τῆς, διὰ νὰ καταδαμάσῃ τὰς ἐχθρὰς τῆς. Ὅντες λοιπὸν φίλοι τε τὸν ἐσυγχώ-